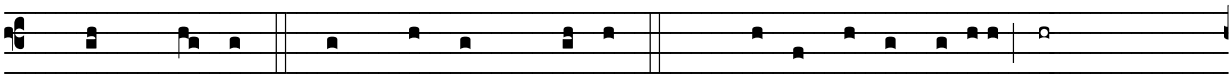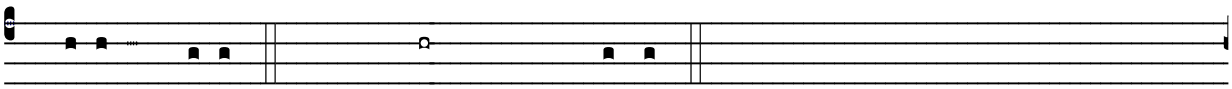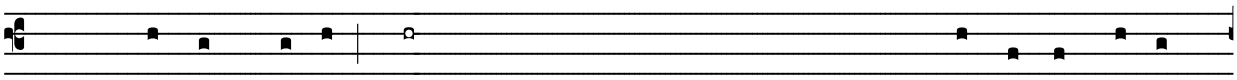
XIII NIEDZIELA OKRESU ZWYKŁEGO ROK B (DŁUŻSZA),
TON DOMINIKAŃSKI

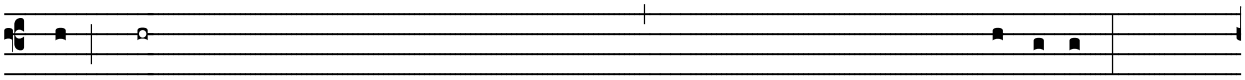
D. Pan z wami W. I z Duchem twoim D. Słowa Ewangelii według

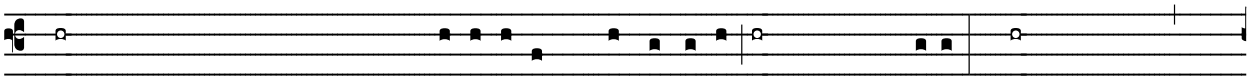
świętego Marka W. Chwała Tobie Panie

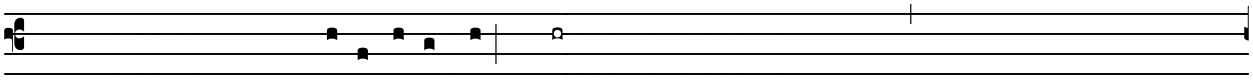
W owym czasie: Gdy Jezus przeprawił się z powrotem łodzią na drugi

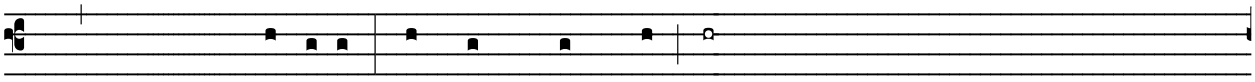
brzeg, zebrał się wielki tłum wokół Niego, a On był jeszcze nad jeziorem.

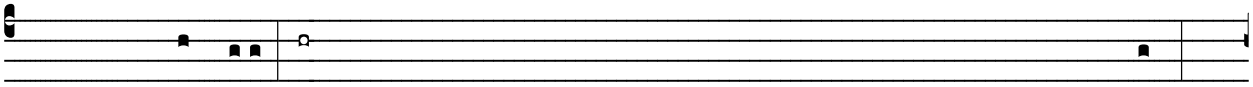
Wtedy przyszedł jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair. Gdy Go ujrzał,

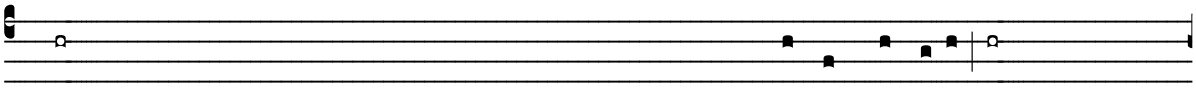
upadł Mu do nóg i prosił usilnie: «Moja córeczka dogorywa, przyjdź i połóż na nią
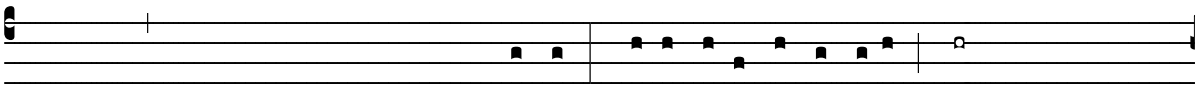

ręce, aby ocalała i żyła». Poszedł więc z nim, a wielki tłum szedł za Nim i zewsząd

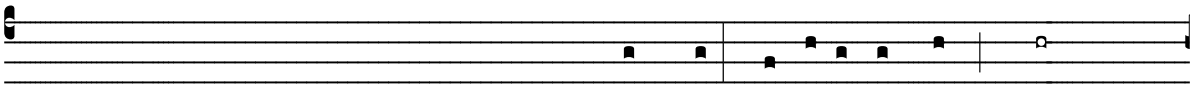
na Niego napierał. A pewna kobieta od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi.

Wiele wycierpiała od różnych lekarzy i całe swe mienie wydała, a nic jej nie

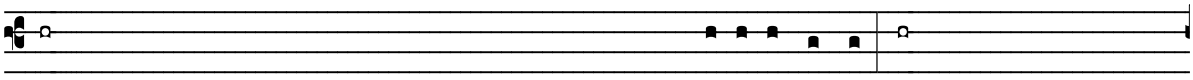
pomogło, lecz miała się jeszcze gorzej. Posłyszała o Jezusie, więc weszła
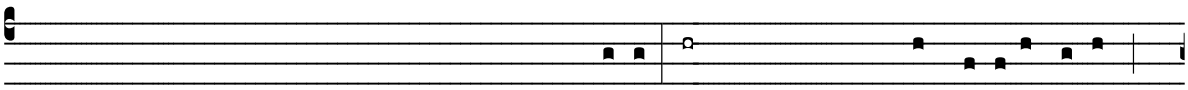

z tyłu między tłum i dotknęła się Jego płaszcza. Mówiła bowiem: «Żebym
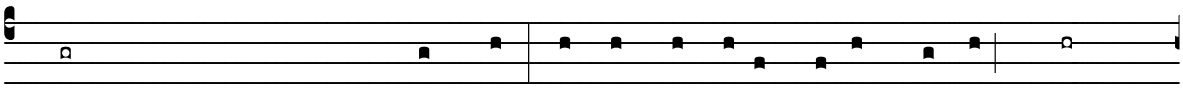

choć dotknęła Jego płaszcza, a będę zdrowa». Zaraz też ustał jej krwotok

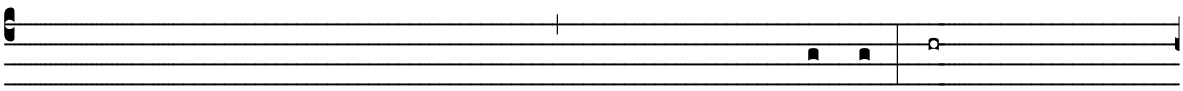
i poczuła w swym ciele, że jest uleczona z dolegliwości. A Jezus natychmiast
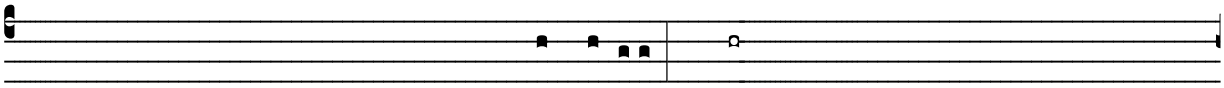

uświadomił sobie, że moc wyszła od Niego. Obrócił się w tłumie i zapytał:
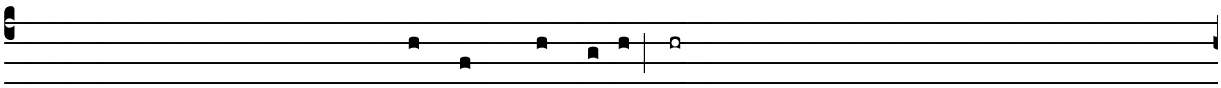

«Kto dotknął się mojego płaszcza?» Odpowiedzieli Mu uczniowie: «Widzisz,

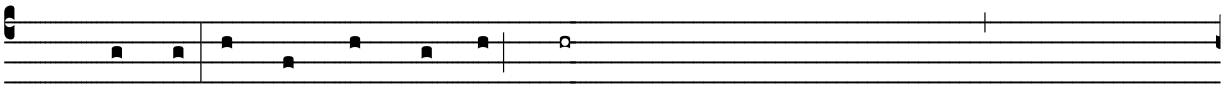
że tłum zewsząd Cię ściska, a pytasz: Kto się Mnie dotknął». On jednak
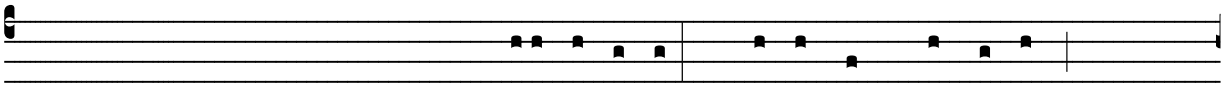

rozglądał się, by ujrzeć tę, która to uczyniła. Wtedy kobieta podeszła zalękniona

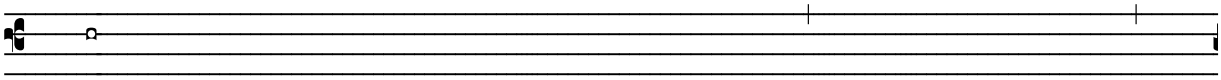
i drżąca, gdyż wiedziała, co się z nią stało, padła przed Nim i wyznała Mu

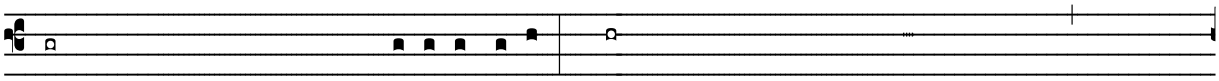
całą prawdę. On zaś rzekł do niej: «Córko, twoja wiara cię ocaliła, idź

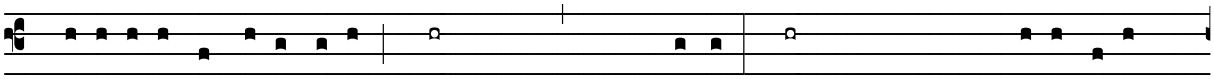
w pokoju i bądź wolna od swej dolegliwości». Gdy On jeszcze mówił,

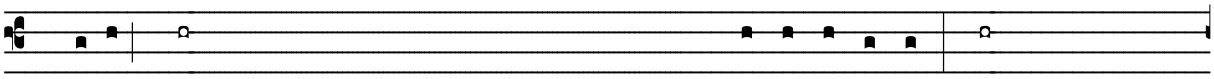
przyszli ludzie do przełożonego synagogi i donieśli: «Twoja córka umarła,

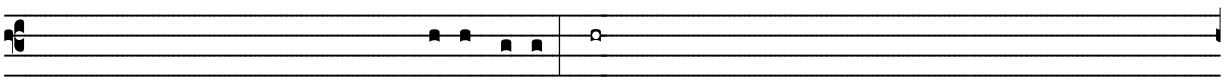
czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?» Lecz Jezus słysząc, co mówiono, rzekł do

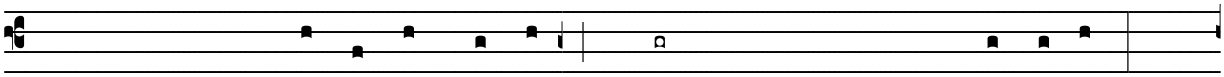
przełożonego synagogi: «Nie bój się, wierz tylko!». I nie pozwolił nikomu iść

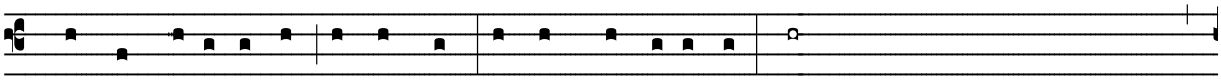
z sobą z wyjątkiem Piotra, Jakuba i Jana, brata Jakubowego. Tak przyszli

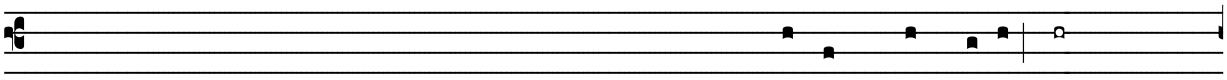
do domu przełożonego synagogi. Widząc zamieszanie, płaczących i głośno

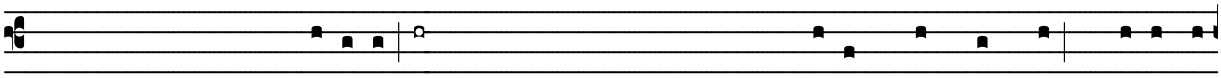
zawodzących, wszedł i rzekł do nich: «Czemu robicie zgiełk i płaczecie?

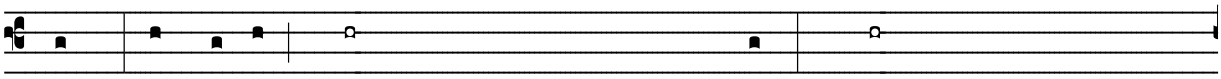
Dziecko nie umarło, tylko śpi». I wyśmiewali Go. Lecz On odsunął wszystkich,

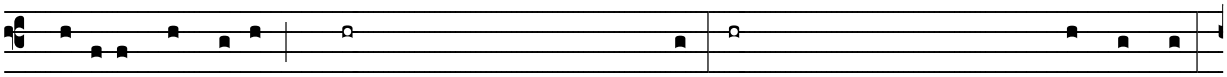
wziął z sobą tylko ojca, matkę dziecka oraz tych, którzy z Nim byli, i wszedł

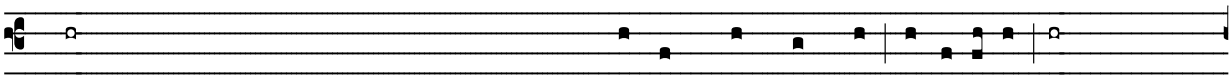
tam, gdzie dziecko leżało. Ująwszy dziewczynkę za rękę, rzekł do niej: «Talitha

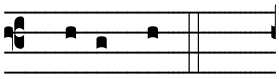
kum», to znaczy: «Dziewczynko, mówię ci, wstań». Dziewczynka natychmiast

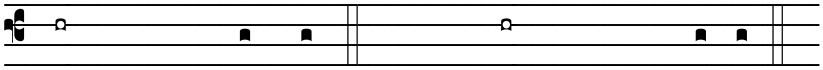
wstała i chodziła, miała bowiem dwanaście lat. I osłupieli wprost ze zdumienia.

Przykazał im też z naciskiem, żeby nikt o tym nie wiedział, i polecił, aby jej

dano jeść.

D. Oto słowo Pańskie. W. Chwała Tobie Chryste.